

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۶/۰۱

حشمت ناصري

زما پر شخصي ژوند د کرونا وپروس اغيزي

بناغلی حشمت ناصري

زه حشمت ناصري د کابل ولايت د شکر دري ولسوالی د بويه زاري د کلي اوسېدونکی يم. ۳۵ کاله عمر لرم او اوس د کابل ښار په پنجصد فاميلي سيمه کې ژوند کوم. کله چې عالي تعليمات او لوړې زده کړې مې په ختميدو شوي له ډېرو هڅو وروسته مې په يوه حکومتي اداره کې دنده واخيسته او له شپاړلس کاله راهيسې په بيلابيلو حکومتي ادارو، پراختيايي پروژو، مدني ټولنو، خصوصي سکتور او همدا راز تمويلونکو بنسټونو سره کار کوم.

د وخت په تېرېدو، کاري بوختيا او مسووليتونه مې کرار کرار زيات شول او دې ته اړ شوم ترڅو د مسووليتونو د ښه او پر وخت ترسره کولو لپاره خپل شخصي او رسمي وخت ځانگړی کړم. دا کار زما پر شخصي او ټولنيز ژوند بده اغېزه پرېښوده؛ له کورنۍ او ټولني سره مې واټن پيدا شو او په تدريجي ډول په يوه ماشيني انسان بدل شوم.

کورنۍ او ملگري مې رانه خوابدي ول چې هغوی ته مې د خبرو لپاره وخت نه درلود. کله چې له يوې داسې نيوکي سره به مخ شوم له ځان سره به مې ويل چې کورنۍ يوازې پرما دا حق لري چې دوی ته پېسي وگټم او مالي ستونزه يې حل کړم او ملگري بايد په دې پوه شي چې وزگار نه يم او کاري بوختيا مې له حده زياته ده؛ په دې خبرې به مې ځانته يو ډول برانت ورکړ او بالمقابل ملگري او کورنۍ به مې ملامت کړل.

په دې سره نه يوازې دا چې زه په کورنۍ او ټولنه کې منزوي شوم بلکې زما د کورنۍ نږدې غړي بالخصوص زما مور له يو ډول رواني ناروغۍ سره مخ شول او د دې ناروغۍ لمنه کرار کرار پراخه شوه. د وخت په تېرېدو زموږ اقتصادي وضعيت په مثبت ډول بدلون وموند؛ خو زما دا چلند زموږ د گډ ژوند پر ارزښتونو بده اغېزه پرېښوده؛ خدا او خوشحالي نوره له منځه لاړه، نور زما شخصي او رسمي ژوند به له خپگان سره مل وو او کله به چې کور کې وم تل به مې دا هڅه کوله چې د کورنۍ له غړيو لرې په يوه خونه کې پاتې شم.

څو مياشتې وړاندې د چين په ووهان ايالت کې د کرونا يا (COVID-19) په نامه يو وژونکی وپروس پيدا او دا وپروس په تدريجي ډول د افغانستان په شمول په ډېرو هېوادونو کې خپور شو.

حکومت د دې وپروس خپرېدو د مخنيوي لپاره پرېکړه وکړه ترڅو د کابل په شمول په څو مهمو ولايتونو کې حکومتي ادارې تر يوې مودې لپاره قرنطين شي. د حکومت د دې پرېکړې پر اساس په کابل کې زموږ وزارت هم وتړل شوه او مور دې ته اړ شو ترڅو په کور پاتې او خپل رسمي چارې له کور څخه تنظيم کړو.

د ۱۳۹۹ کال د وري په ۱۵ مه زه په کور پاتې شوم او په لومړيو ورځو کې کور ناسته راباندې سخت تمام شو او تل به مې له ځان سره ويل چې دفتر د فکر او خپگان بدولو لپاره راته ښه وو. په لومړيو ورځو کې سر بېرته پردې چې زموږ وزارت قرنطين وو خو کله کله به مې خپل د دفتر چارې په وزارت کې ترسره کولې.

د يوې اونۍ په تېرېدو، کرار کرار د کورنۍ له غړيو سره مې ناسته زياته شوه، ماشومانو سره مې لوبې کول پيل کړل، پر گډ دسترخوان مې ډوډۍ خوړله او د وخت په تېرېدو ډيری به له مور سره پاتې او د ژوند پر بيلابيلو موضوعاتو خبرې کولې.

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له اليرلو مخکې په خبر و لولې

ورځ تر بلې د مور او کورنۍ د غړيو پر خوله خندا راښکاره شوه، خوشحالي ورو ورو مور ته مخه کړه او ژوند د يوې مياشتې په پرتله بدولون وموند. قرنطین د دې لامل شو ترڅو د ژوند هیر شوي ارزښتونه بېرته احیاء او د گد ژوند څخه خوند واخلم.

سربېره پردې چې کرونا ویروس د خلکو په تېر بیا زموږ د بې وزله هېوادولو پر اقتصادي ژوند بد تاثیر وکړ او دوی یې له راز راز ستونزو او ننگونو سره مخ کړل خو برعکس زما پر شخصي ژوند یې بل ډول اغېزه پرېښوده او ماته یې په ژوند کې لوی درس راکړ.

پای

د پاڼو شمېره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ